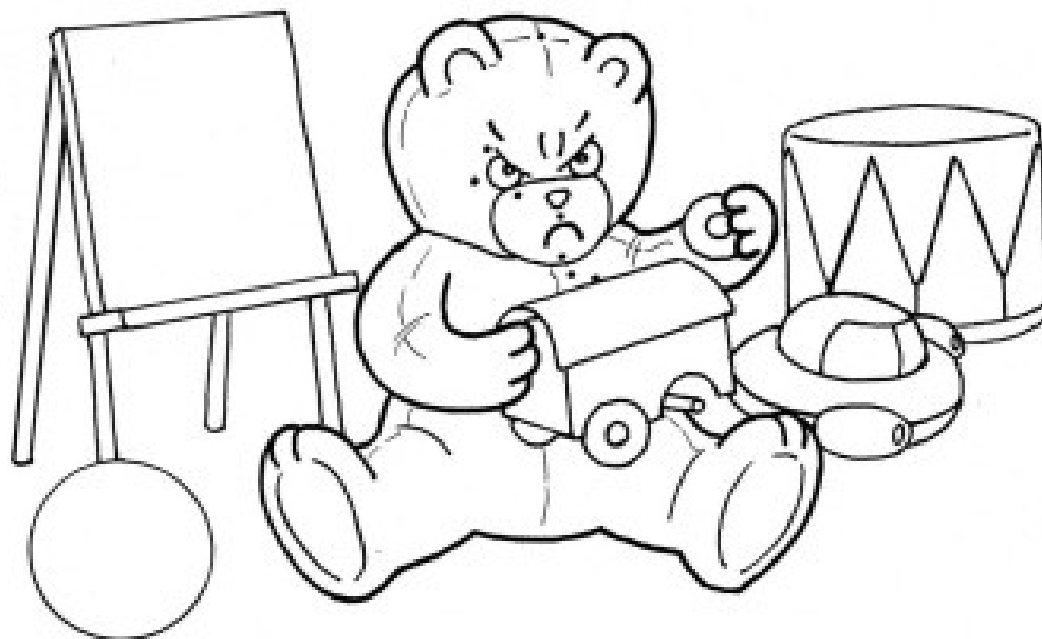

Farvelæg PrikkeBjørn - Intet virker, når du er gal

Intet virker, når du er gal. Af Till Schilling.

Prikkebjørn var glad og fuld af sjov, da hans mor hentede ham fra skole. PrikkeBjørn var altid en bjørn fuld af sjov, men hans mor kunne alligevel ikke lade være med at spørge, hvad han var så glad over i dag.

"Åh ,mor", sagde PrikkeBjørn med stemmen fuld af ophidselse. "Søde mor, må jeg ikke nok besøge min ven Jimmy i morgen? Han har lige fået et togsæt til sin fødselsdag, lige som det, jeg har, og vi tænkte, at vi kunne sætte togene sammen og lave et endnu længere tog".

"Ja, hvorfor ikke søde PrikkeBjørn. Lad mig bare lige ringe til hans mor, når vi kommer hjem, for at sikre, at det er OK med hende, du ved, at jeg ikke kan lide bare at improvisere", svarede PrikkeBjørns mor.

Som du kan forestille dig, var PrikkeBjørn allerede meget spændt alene ved tanken om de næste par sjove dage!

For to år siden fik han og hans ven Matt den mest vidunderlige julegave. De fik begge det samme togsæt, og de benyttede enhver lejlighed til at sætte dem sammen til et tog af dobbelt længde, og det kunne faktisk nå hele vejen rundt i PrikkeBjørns entré. Det var sjovt, og de tilbragte timer med at forestille sig, at de stoppede toget ved en station og satte passagerer af eller tog dem og al slags bagage med.

En dag var de endda så rare at tillade Matts lille søster at bruge en af sine dukker som en meget vigtig passager. De brugte sjove timer på at lave forskellige slags tunneller af puder fra dagligstuen, eller farlige broer hjemme hos Matt med hans fars tunge leksikon.

Sikken en masse sjov, de havde haft, og nu havde PrikkeBjørns nye ven Jimmy fået et lignende tog, og de havde brugt hele dagen i skolen på at planlægge og designe tunneller og broer, som de ville bygge.

Da de kom hjem, ringede PrikkeBjørns mor for at spørge, om det var OK, at PrikkeBjørn og Jimmy legede sammen den dag. Men i Jimmys familie havde de allerede lagt planer for eftermiddagen, så legeaftalen måtte blive den efterfølgende dag. Prikkebjørn måtte komme over og medbringe sit tog.

Prikkebjørn var ikke rigtig tilfreds med nyheden om denne udsættelse. Han var jo ivrig efter at have det sjovt med Jimmy og ville allerhelst være sammen med ham i dag. Hans mor mindede ham om, at det nok var meget godt, det ikke blev i dag, da PrikkeBjørn jo havde sit togsæt i en kasse, og det sikkert var nødvendigt at bruge eftermiddagen på at sikre sig, at det hele stadig var der.

"God ide mor", sagde PrikkeBjørn, og selvom han stadig var lidt trist, løb han af sted for at finde kassen.

Inde på sit værelse fandt PrikkeBjørn hurtigt togsættet under sin seng og tog alle stykkerne frem for at sikre sig, at de stadig var der. Omhyggeligt samlede han alle vognene i en række, idet han hængte hver eneste vogn på den efterfølgende og begyndte så at trække i snoren til lokomotivet.

Det var i det øjeblik, at han opdagede, at en af vognene slingrede. *"Åh, nej, hvad nu?"*, tænkte han ved sig selv, mens han gik tilbage for at sikre sig, at alt var OK. Den bageste vogn havde faktisk tabt et hjul. Som du kan forestille dig, er det ikke godt for et tog at have en vogn, hvor hjulet mangler!

PrikkeBjørn tog vognen op for at undersøge den og tænkte : *"Åh, mæg, hvordan skal jeg få hjulet på igen?"*

Ved første øjekast så det enkelt ud. Alt, han behøvede at gøre , var at skubbe hjulet på plads, og missionen ville være fuldført. Men da han var i dårligt humør, fordi han ikke kunne være sammen med Jimmy i dag, tænkte han : *" Klart,! Lige hvad der mangler, nu er mit tog også i stykker!"*

Så satte han sig ned og forsøgte at sætte hjulet på plads, mens han sukkede frustreret. Af en eller anden grund var det ikke så enkelt, som PrikkeBjørn havde forestillet sig, og det gjorde det hele endnu værre. Nu var han virkelig frustreret! Han prøvede og prøvede kun for at opdage, at hjulet faldt af, lige så snart han havde sat det på og ville køre med det.

Inden længe var PrikkeBjørn rigtig gal over både ikke at kunne lege med Jimmy samt over, at han ikke kunne sætte hjulet ordentligt fast. Da han var klar til at kaste vognen over i hjørnet og give op i vrede og frustration, kaldte han på sin mor for at få hjælp.

Prikkebjørns mor talte i telefon og kunne ikke høre PrikkeBjørn kalde. Det fik PrikkeBjørn til at få det endnu værre. *"Der er ingen, der vil hjælpe mig!"* tænkte han ved sig selv.

Og med ét følte PrikkeBjørn sig meget trist.

Netop som han lod sit hoved hænge med et dybt suk, kom han i tanke om, at han faktisk kunne gøre noget. Han var jo meget vred, og det er en dårlig følelse at have.

PrikkeBjørn smilede faktisk ved sig selv og sagde : *"Jeg kan rent faktisk gøre noget ved det her"*, og så begyndte han at gøre det, som PrikkeBjørn er allerbedst til.

Idet han tappede på sit Karatepunkt, sagde han :

"Selvom jeg er ked af, at jeg ikke kan være sammen med Jimmy i dag, er jeg en god PrikkeBjørn".

"Selvom jeg er gal over at hjulet faldt af vognen, er jeg stadig en god PrikkeBjørn."

"Selvom jeg er SÅ GAL over at jeg ikke kan få hjulet på igen, er jeg en god PrikkeBjørn."

Så begyndte han at tappe på hver af sine prikker og sagde:

"Jeg er så gal!"

"Jeg er rigtig meget gal!"

"Jeg er meget ophidset!"

Mens han gjorde det, lagde han mærke til, at han blev roligere og faktisk smilede, fordi han opdagede, at der egentlig ikke var nogen grund til at være trist. Han havde stadig sit togsæt, og hvis han ikke kunne finde ud af at fikse det, vidste han, at hans far ville kunne.

Han tillod også sig selv at slappe af ved tanken om, at han jo skulle lege med Jimmy i morgen, og at det gav ham rig mulighed for at sørge for, at toget var i orden.

PrikkeBjørn trak vejret dybt og kiggede grundigt på hjulets aksel igen. Han lagde mærke til noget, han ikke havde set før. Hjulet havde faktisk en speciel skrå kant og det var nødvendigt at sætte hjulet på i en bestemt vinkel. *"Aha!"* tænkte PrikkeBjørn *"Jeg betragter altid tingene grundigere, når jeg er rolig og ubekymret"*.

Han tog hjulet og vendte det nøjagtig sådan, at den specielle skrå kant ville passe rigtigt. Han satte vognen ned og rullede den frem og tilbage et par gange for at se om hjulet ville falde af, men det sad fast.

PrikkeBjørn kunne ikke lade være med at smile. I samme øjeblik kom PrikkeBjørns mor ind, kiggede på den smilende bjørn og spurgte :*" Du kaldte?"*

PrikkeBjørn svarede :*"Ja, men jeg har klaret det selv. Tak mor, fordi du har lært mig at tappe"*.

"Selv tak", sagde hun, mens hun kiggede på det flot samlede tog på gulvet.

Den næste dag efter skole var PrikkeBjørn rigtig glad! Han tog sit togsæt med over til Jimmy og sikken en god eftermiddag , de havde der! Jimmys far var tømrer og havde en hel masse træ tilovers, de måtte bruge til vældig store broer. som toget kunne køre over, mens de bragte vigtige passagerer sikkert frem til deres destinationer.

Wow! Sikken en dag PrikkeBjørn og Jimmy havde!